

рик и виден деец на БЗНС „Никола Петков“ в края на 1947 г.

В затвора Тр. Кунев остава верен на себе си.

Твърде интересни сведения за поведението му в Централния софийски и после Сливенския затвор дава българският политемигрант Славчо Велков в своята „изява“, писана в емигрантски лагер в Италия през 1956 г.:

„През цялото време в централния затвор Трифон Кунев е писал статии. Давана му е възможност да пише, но при изнасяне всичко е било унищожавано. Винаги е бил със здрав дух и открито в очите на комунистическите агенти е казвал техните грешки и невежество в управлението.“

В Сливенския затвор, както разбираме от същия документ, Тр. Кунев не престава да поддържа духа на своите събратя по съдба:

„Кунев по цял ден ни е говорел разни вицове. Така например един ден ни каза: Момчета, дух и воля са необходими. Нощта е бремна и не се знае утре какво ще роди.“¹³

Това се случва в момент, когато бягствата от Сливенския затвор стават все повече, особено след като се разпространява новината, че има радиостанция „Горянин“. Наличието на горянското движение е сериозна опора за лишените от свобода.

Има обаче едно нещо, което интелектуалецът ионася трудно от лишаването от свобода – унижението на човешкото му достойнство.

Затворническите власти в Сливен ще принудят новия си затворник Тр. Кунев да си обръсне брадата. Този иначе смел и последователен борец за свобода и демокрация се оказва твърде чувствителен и раним към подобно невинно на пръв поглед посегателство над свободата на личността. Още повече че това посегателство е обяснимо предвид затворническите условия...

А той ще се просълзи. Ще събере грижливо космите от земята и ще ги предаде на своята сестра. Но и този случай дава повод на Тр. Кунев да протестира с думите: „Не ние сме престъпници, а вашите дела са престъпни“¹⁴.

В края на 1950 г. поради тежкото му здравословно състо-